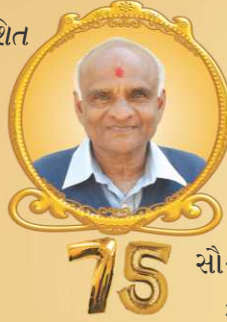

સદ્ગુરુ સંત પૂજ્ય અરુણદાદાને અમૃત પ્રાગટ્ય મંગલે ભાવવંદના !

બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજ અને સંતભગવંત સાહેબજીના અત્યંત કૃપાપાત્ર એવા સદ્ગુરુ સંત પૂ. અરુણદાદાનો અમૃતપર્વ ડિજિટલ સભાના માધ્યમ દ્વારા ૧૨-૧૩ જાન્યુઆરીના રોજ ભક્તિભાવથી ઉજવાયો. ધારી સ્થિત 'યોગીજી મહારાજ મહાવિદ્યાલય', 'કમુબા મહિલા અધ્યાપન મંદિર' અને 'કુ. મણિબહેન વલ્લભભાઈ પટેલ કન્યા છાત્રાલય'ની હાલમાં તેમજ ભૂતકાળમાં અભ્યાસ કરી ચૂકેલી વિદ્યાર્થીનીઓએ નૃત્ય, કવિતાપઠન, પ્રાગટ્યગીતનાં ગાન અને પૂ. અરુણદાદાના ૭૫ ગુણોનાં વર્ણન કરીને તેમજ અર્ચનાબહેન અને નીલામાસીએ ગૃહમાતા તરીકેની પોતાની સેવા દરમિયાનનાં સંસ્મરણોની સ્મૃતિ વર્ણવીને પોતાના હૃદયભાવ વ્યક્ત કરી પૂ. અરુણદાદા પ્રત્યેની ભક્તિ અદા કરી. સાધુ પૂ. રણછોડદાસજી અને પૂ. જસાણીદાદાએ પણ પ્રાસંગિક ઉદ્બોધનદ્વારા પૂ. અરુણદાદાના અદ્ભુત મહિમાનું ગાન કર્યું.

આ સભામાં સદ્ગુરુ સંત પૂ. અશ્વિનદાદા, સદ્ગુરુ સંત પૂ. શાંતિદાદા અને સંતભગવત સાહેબજીએ આશીર્વાદ વરસાવી પૂ. અરુણદાદાના અદ્ભુત જીવન-માહાત્મ્યને છતું કર્યું. તેઓની મનનીય પ્રેરક આશિષ સરવાણી સંપાદિત કરી અત્રે સૌના સ્વાધ્યાય માટે પ્રકાશિત કરી તેઓના શ્રીચરણોમાં ભાવવંદના ધરીએ છીએ !

જે સેવા સાહેબજીએ સોંપી, તે કરતા રહી, પ્રભુ રાજી કર્યા સાહેબજીની કૃપા અઢળક ઢળી, તો આજે સાહેબજીના દાસ થયા સાહેબજી સંબંધી સૌના સેવક બન્યા, શૂન્ય બન્યા... પ્રેમલ બન્યા તે 'અરુણદાદા' થઈ ગયા, અરુણ 'દાસના દાસ' થઈ ગયા.

હે અરુણદાદા !

આપની પ્રાર્થનાના પ્રવાહે, અમને સદા ભીંજવતા રહો અમને સાહેબજીનાં સાચાં સંતાનો બનાવી દો ! આપના અમૃતમંગલે સૌને અમૃતમય... સાહેબજીમય કરો સાચા પ્રગટ પ્રત્યક્ષના ઉપાસકો બનાવો સાચા સાધુ-સેવક-ભક્ત બનાવો !

~ સદ્ગુરુ પરમ પૂજ્ય શાંતિદાદા

સદ્ગુરુ પરમ પૂજ્ય અશ્વિનદાદા :

- ❁ અમારા સુહૃદ સાથીદાર અને આપણા સૌનાય વડાલા એવા પરમ પૂજ્ય અરુણદાદાનું આજે અમૃતપર્વ-૭૫મો પ્રાગટ્યપર્વ ! અરુણભાઈ ૧૯ વર્ષની ઉંમરે પ્રભુ ભજવાનો નિશ્ચય કરીને ગૃહત્યાગ કરી નીકળી ગયા, તેઓ વલ્લભવિદ્યાનગરમાં અભ્યાસ કરવા આવ્યા હતા, પોલિટેક્નિકમાં એડમિશન લીધેલું. સાથે જોડીદાર તરીકે હર્ષદભાઈ, અંબાલાલ શાસ્ત્રી, પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામી-એટલે પ્રફુલ્લભાઈ; હોસ્ટેલમાં એ બધા સાથીદારો સાથે રહીને ગુરુવારની સભાના સભ્ય બન્યા અને એમાંથી યોગીબાપાની પ્રસન્નતાનું પાત્ર બનવા સુધી પહોંચ્યા.
- ❁ કાકાજી મહારાજની અદ્ભુત માહાત્મ્યની વાતો સાંભળીને જીવન અર્પણ કરવાના રૂડા સંકલ્પ કર્યા ને એ પ્રમાણે ૧૯૬૫માં જ્યારે પ.પૂ. પ્રભુદાસભાઈ-એટલે હરિપ્રસાદ સ્વામીજીને દીક્ષા આપવાની હતી ત્યારે એમની સાથેના અન્ય યુવાનો અને વિશેષ કરીને અમારા સાથીદાર એવા પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામી-એટલે પ્રફુલ્લભાઈની જોડે જોડે એમનો પણ દીક્ષામાં નંબર આવે એ ભાવથી તેઓ ગૃહત્યાગ કરી, વિદ્યાભ્યાસનો ત્યાગ કરી, વલ્લભવિદ્યાનગરથી ગોંડલ પહોંચી અમારા સૌનીય સાથે જોડાયા હતા.
- ❁ ઘરે માતા-પિતા, કુટુંબીજનોનો વિરોધ અને એ વિરોધમાંથી યોગીબાપાએ અદ્ભુત માર્ગ શોધી કાઢી, માણાવદરમાં એમનો મુકામ નિશ્ચિત કરી આપ્યો ત્યાંથી એમની આધ્યાત્મિક પ્રગતિ શરૂ થઈ. યોગીજી મહારાજે અરુણભાઈને, ગુણાતીતનો પ્રદેશ-જૂનાગઢના માણાવદરમાં સામેથી મૂક્યા. અક્ષરદેરી-ગોંડલથી નીકળી તેઓ અક્ષરદેરી-માણાવદરે આવ્યા. વલ્લભવિદ્યાનગર યુવકમંડળની ટ્રેનિંગ, દાદુકાકાએ સીંચેલું માહાત્મ્ય, ગુરુહરિ સાહેબદાદાનું માર્ગદર્શન અને એ પ્રમાણે એમણે જીવનની પૂરેપૂરી શક્તિઓને ભક્તિમાં પરિવર્તિત કરવા માટે અનેક પ્રકારની પ્રવૃત્તિઓનો માણાવદર મંદિરમાં પ્રારંભ કર્યો.
- ❁ આ ૧૯-૨૦ વર્ષનો હજુ તો ઊછરતો યુવાન, એમાંય વળી ચરોતરનો પાટીદાર ! અને સૌરાષ્ટ્રમાં જઈને, કાઠિયાવાડી લોકો સાથે રહેવાનું અને એમની સાથે તાલમેળ મેળવવાનો. માણાવદર મંદિરે આવતાં નાનાં નાનાં બાળકો કે જેમને જીવન શું છે એ જ ખબર નહીં, ધમાલ-મસ્તી-રખડી ખાવું, તોફાન કરવું; એવાને શિસ્તબદ્ધ રીતે મંદિરના ભક્તિના કાર્યક્રમોમાં જોડવાના. અરુણભાઈનું પોતાનું જીવન જ એટલું શિસ્તબદ્ધ, નિયમિત, સંયમિત, અને એક ઠાકોરજી અને ગુરુહરિ સાહેબદાદા તરફ જ એમની એક દષ્ટિ અને અનુસંધાન ! એ રીતે પોતે જીવ્યા તો હેતથી, પ્રેમથી જે જે યુવાનો એમની સાથે જોડાતા ગયા તેમનું જીવન ઘડતર થતું ગયું. અરુણભાઈનું આવું જીવન-આચરણ, વર્તન જોઈને દેવશીબાપા જેવા જૂની પેઢીના, જૂની સત્સંગી માન્યતાઓવાળા વડીલ હરિભક્તને પણ સાધુતાની કસોટીમાંથી પાર ઊતરેલા યુવાનને માટે ખૂબ જ ભાવ-પ્રેમભાવ થયો !
- ❁ અરુણભાઈએ એક અજાણ્યા પ્રદેશમાં, અજાણ્યા લોકો સાથે પોતાનું જે સ્થાન જમાવ્યું, એ એકમાત્ર પ્રભુનિષ્ઠા અને પ્રભુના કાર્યમાં સમર્પિત થઈને કામ કરવાની અદ્ભુત શક્તિ ! પચ્ચીસ-પચ્ચીસ વર્ષ સુધી એક જગ્યા ઉપર પલાંટી વાળીને એમણે જે ધૂણી ધખાવી એને પરિણામે અનુપમ મિશનના અત્યારના-વર્તમાનકાળના ઘણા બધા માણાવદરના વ્રતધારી સાધકો એ ત્યાંની ભેટ છે.
- ❁ એ પછીનો બીજો પડાવ એમનો ધારી વિશેનો. ૧૯૯૨-યોગી શતાબ્દીના વર્ષે ગુરુહરિ સાહેબદાદાએ યોગીબાપાના પ્રાગટ્યસ્થાનમાં યોગીબાપાના નામથી ગામને માટેની ઉપયોગી પ્રવૃત્તિ કરવાનો સંકલ્પ કર્યો. અને એમાં જસાણીદાદા નિમિત્ત બન્યા. જસાણીદાદા ઉંમરે મોટા, અનુભવે ઘડાયેલા, પીઠ વ્યક્તિને આ સાધુની, સાધુજીવનની કેટલી ઊંડી છાપ પડી છે તો તેઓ અરુણભાઈને પણ એ રીતે માન-સન્માન અને સદ્ગુરુ સાધુ તરીકે જોતા થયા ! અને અરુણભાઈ દ્વારા ગુરુહરિ સાહેબદાદાએ ધારીમાં જે જે કાંઈ પણ શુભ કાર્ય કરવાના ભાવ ધર્યા, એમાં જસાણીસાહેબ સંપૂર્ણ રીતે જોડાયા એટલું જ નહીં, પણ હોમાયા.
- ❁ યોગીબાપાના પ્રાગટ્યસ્થાનમાં એવી ધૂણી ધખાવીને અરુણભાઈ ને જસાણીદાદાએ વિદ્યાકીય ક્ષેત્રે - કન્યા કેળવણીના ક્ષેત્રે જે કાર્ય આરંભ્યું, એ અક્ષરનિવાસી ગોવિંદભાઈના હૃદયને સ્પર્શી ગયું. અને એમના અનુદાનથી આપણે હોસ્ટેલની સુવિધા કરી શક્યા.
- ❁ ધારી કોલેજના પ્રાધ્યાપકોની નિમણૂક માટેના તમામ કાર્યક્રમોમાં, કોલેજ સુપેરે સરકારના કાયદા પ્રમાણે પાટે ચઢે એવી સઘળી બાબતોમાં એન. આર. દાદાની પોતાની કોઠાસૂઝ ને કુનેહનો લાભ અરુણભાઈને મળ્યો, એમની હૂંફ અને એમનું માર્ગદર્શન મળ્યું.
- ❁ વ્યાસબાપા હતા ત્યાં સુધી તેઓ અરુણભાઈની જોડમાં હતા. એ પછી ગુરુહરિ સાહેબદાદાનો એમના ઉપર કેટલો બધો ભરોસો, કેટલો બધો વિશ્વાસ કે, ‘એક અરુણ છે એ પૂરતો છે અને એ પોતાની જાતને તો સાચવશે જ, પણ એના સંબંધ અને સંપર્કમાં જે કોઈ આવશે એને ભગવાનની સાથે જોડશે.’ તો એમના રખો પાકે એમની જોડ તરીકે પણ એમણે કોઈ સાધુને ત્યાં નિયુક્ત કર્યા નહીં.

માત્ર શાળા-કોલેજનો જ વલીવટ નહીં, પણ સાહેબદાદાએ ૧૦૦ વીઘાં જમીન લઈને, ખેતી કરાવીને, એની ઉપજ-પેદાશથી આ કન્યા કેળવણીનું કામ સારી રીતે ચાલે એ માટેની - જેને આપણે કહીએ કે, એક આર્થિક વ્યવસ્થા પણ સાહેબદાદાએ ગોઠવી આપી અને એ ખેતી કરાવવાનું કામ પણ અરુણભાઈએ કર્યું. જેમ જમીન ખેડે અને એમાં બીજ વાવે, એમ આ વિદ્યાના ક્ષેત્રના માધ્યમ દ્વારા એમણે સંસ્કારનાં બીજ વાવ્યાં, પ્રગટની નિષ્ઠાનાં બીજ વાવ્યાં. આવું ચૈતન્યના ઘડતરનું બેઠું કામ અરુણભાઈને ધારીમાં સોંપ્યું. જ્યાં જે કામ સોંપ્યું ત્યાં જે કંઈ પણ હાથવગું થયું એનો સાધન તરીકે ઉપયોગ કરીને પણ પ્રભુપ્રીત્યર્થે એને વાપરતા કરવાનું એ સાધુનું કામ છે. અને એવી સાધુતા અરુણભાઈએ દીપાવી એ એમના અમૃતપર્વની શોભા છે ! એમનાં જીવન, વર્તન અને આચરણથી ધારી ગામના પ્રતિષ્ઠિત નાગરિકો ઉપર પણ અનુપમ મિશનની એક ભાત અને છાપ પડી કે, આ કંઈક જુદી સંસ્થા છે અને એ કંઈક જુદી રીતે પ્રવૃત્તિ કરે છે.

અરુણભાઈએ એકલે હાથે ધૂણી ધખાવીને યોગીબાપાના નામ ઉપર જ કામ કર્યું અને કેવા પુરુષ આ ગામમાં પ્રગટી ગયા, એનો પ્રત્યક્ષ પરિચય કરાવ્યો. આપણા સૌનાય ગુરુ યોગીજી મહારાજના પ્રાગટ્યસ્થાનનાં દર્શન કરવા માટે ગુણાતીત સમાજની બધી જ ભગિની સંસ્થાઓના ભક્તો, સંતો ધારી પધારે ત્યારે સૌની એકસરખા ભાવથી માહાત્મ્યયુક્ત સેવા અરુણભાઈ બજાવે છે. ઉતારા-પાગરણની, ભોજનની બધી જ વ્યવસ્થા કરે. પંચતીર્થ કરવા નીકળેલા ભક્તોની આગતા-સ્વાગતા, સેવા-સરભરા પણ અરુણભાઈએ ટાંચાં સાધનોમાં પણ નિભાવી છે. પોતે તો ટાંચાં સાધનો વિશે સમાવેશ કરીને રહ્યા, પણ આવનારા ભક્તોને કદી એમણે ટાંચપનો અનુભવ થવા દીધો નથી.

એ રીતે સાહેબદાદાના નામ અને કામની સુવાસ પ્રસરાવાના સાધન બનીને ખરા સાધુતાના જીવનધર્મને દીપાવીને અરુણભાઈ બેય પ્રસાદીનાં સ્થાનો - માણાવદરમાં અને ધારીમાં જીવ્યા. અરુણભાઈની પોતાની ઈચ્છા તો હતી ગુરુહરિ સાહેબદાદાના સાંનિધ્યમાં અને પોતાના સાથીદાર સાધકોની સાથે રહેવાની, પણ મનનું અ-મન કરી, સાહેબદાદાએ જે આજ્ઞા આપી એ આજ્ઞામાં સ-મન થઈને, એમાં સંપૂર્ણ-સમગ્ર રીતે પોતાના તંત્રને વાપર્યું તો ગુરુકૃપા થઈ, તો રૂડા સાધુગુણોયુક્ત તેઓનું માનવધોકડું બની ગયું અને એવા સાધુ, સંસારના ભાવોથી ઉપર ઊઠી ગયેલા સાચા અર્થના સંન્યાસી બની ગયા !

ભગતજી મહારાજનું જીવનચરિત્ર વાંચીએ ત્યારે જાણે-અજાણે અરુણભાઈના જીવનપ્રસંગોની સાથે સરખામણી થાય. એવી તાવણીમાંથી તેઓ તપ્યા છે અને તપ્યા છે ત્યારે પાક્યા છે. આજે આપણે તેઓના અમૃતપર્વ નિમિત્તે માહાત્મ્યગાન કરીએ છીએ એ તો નિમિત્તમાત્ર છે. કાર્ય બહુ વિશાળ છે, એની અંદર પડેલું જે બીજ છે, તે વિશેષ છે. આવા સાધુ આ સંસારમાં મળવા દુર્લભ છે. એમનો મહિમા સમજવો એ બહુ મહત્ત્વની અને અગત્યની બાબત છે.

અરુણભાઈએ ખરેખર સાહેબદાદાનું ખૂબ શોભાડ્યું છે. જેમણે ગુરુના નામની, કામની આવી સુવાસ વધારી છે એવા સાધુને તો વારંવાર વંદન કરવાનાં હોય, એમનો મહિમા ગાવા માટેના તો શબ્દો પણ ઓછા પડે.

સંતભગવંત સાહેબદાદા :

પૂ. અરુણભાઈ પર યોગીબાપાની કૃપાદષ્ટિ પડી. અમારા સૌ પર એમની દષ્ટિ પડી. યોગીબાપાની દષ્ટિ પડી એટલે દેહ ને આત્મા નોખો થઈ ગયો. શું નોખો ? પૂર્વજન્મનો ભગવાનની સાથેનો સંબંધ જાગ્રત થઈ ગયો. માયાનું લેયર ખસી ગયું, આત્મામાં રહેલા પરમાત્મા પ્રકાશિત થયા. માર્ગ નક્કી થઈ ગયો. બાપાએ અમને સૌને કહ્યું કે, 'તમને સાધુ બનાવવા છે, ભગવાંધારી સાધુ નહીં, આ જ કપડે સાધુ રાખવા છે, તમારા સૌનું હૃદય ભગવું કરવું છે.' એ સેનામાં બાપાને અરુણને જોડવો હતો એટલે અરુણને માણાવદર મોકલી આપ્યો.

એ પહેલાં દાદુકાકાની આજ્ઞાથી અરુણ નાસિક ગયો. કુરુક્ષેત્રના લેકનું કામ ચાલતું હતું ત્યારે નંદાસાહેબને એક અંગત ભાઈની જરૂર હતી એટલે કાકાએ અરુણભાઈને ત્યાં મોકલ્યા. ગુરુજીને દિલ્લી જવાનું થયું તો ગુરુજીની સેવામાં દિલ્લી પણ અરુણભાઈ ગયા. સાંકરદા અક્ષરવિહારી સ્વામી ને સંતોની સેવામાં પણ અરુણ રહ્યો. પણ બાપાએ એને માણાવદર રાખ્યો.

અરુણ એટલો નિયમબદ્ધ, ખૂબ શિસ્તબદ્ધ અને સરસ જીવન જીવતો હતો ! ત્યાં હરિભાઈએ એનું બહુ ધ્યાન રાખ્યું. પહેલાં અરુણને દેવશીબાપા કહે એમ કરવું પડે, પણ અરુણના જીવનવર્તનને જોઈને દેવશીબાપા એટલા ખુશ થઈ ગયા કે, સમૈયા-ઉત્સવ કેમ ઊજવવા એ અરુણને પૂછે અને એ પ્રમાણે માણાવદરના સમૈયા ઊજવવા માંડ્યા.

